

efter, hvad Renindtægten har været i Gennemsnit for et vist Antal Aar, nemlig de sidste 3 Aar. Hvorfor den er udeladt, ved jeg ikke. Jeg tror ikke, at der er angivet nogen særlig Grund dertil. Forholdet er jo med Hensyn til Ansættelse af Skove til Ejendomsskyld det, at Ansættelsen af Værdien er ganske anderledes vanskelig end ved andre Landejendomme, fordi omtrent hele Skovens Værdi beror paa, hvor meget Træ der i Øjeblikket staar i den. Skulde man have en Ansættelse af Skovene, svarende til den, der i Fjor vedtoges for Landejendommens Vedkommende, maatte ogsaa de vurderes til, hvad de vedvarende kunne give i Renindtægt, men det er en Vurdering, som jeg tror at ikke ret mange her i Landet ere i Stand til at foretage, om overhovedet nogen. Som Sagen nu staar, ville Skovene uden videre blive ansatte efter, hvad de anses for at være værd i Handel og Vandel. Dersom Skoven staar paa fri Grund og Jord, som ikke er bunden Fredskov, men til fri Disposition, saa vil Værdien af en saadan Skov temmelig nøje svare til Værdien af de Træer, som i Øjeblikket staa i den. Den vil ikke være større. I Reglen vil det nemlig være Jord, der til frisk Opdyrkning, efter at Skoven er borttagen, ikke vil være ret meget værd. Nej, Værdien beror paa Træmassen, der staar i Skoven. Det forekommer mig at være lidt stemmende med Begrebet om Grundskatansættelse, ja endogsaa med Begrebet Vurdering af Ejendom overhovedet, at Ansættelsen sker efter en Værdi, der kan forsvinde i meget kort Tid, i Løbet af et enkelt Aar. Det kan den selvfølgelig ikke i de gamle Fredsskove, hvor der er Skovtvang, men i de mangfoldige Skove, der opstaa nu, eller ere opstaaede i det sidste halve hundrede Aar paa fri Jord, hvor der ingen Tvang er til at beholde Skove, der beror Værdien saa at sige udelukkende paa Træerne. Maa jeg saa spørge, om der er god Mening i, at Ansættelsen til Grundskat skal bero paa, om der er Træer eller ej i Skoven? Det bliver noget bedre, naar en saadan Skov kan ansættes efter Gennemsnittet af det, som den har givet i flere Aar. Men ellers vil det let ses, at det at sætte en Skov til Ejendomsskyld alene efter Værdien af den øjeblikkelige Træbestand, naar denne Træbestand er moden nok til at kunne afhændes, er næsten at sætte en Præmie for Borthugning af Skoven. Det er i alt Fald ikke at opmuntre til at bevare Skovene som saadanne og navnlig ikke skikket til at bevare dem, saaledes som jeg og jeg

tror mange med mig helst vil have dem bevarede, velforsynede med Træer og ikke blot med en Vækst, der hverken er Korn eller Græs, men mindre Træer eller Buske. Jeg vil anbefale dette Spørgsmaal til nøjere Undersøgelse og haaber med den højtærede Finansministers Bistand, at det maa kunne lykkes at finde et heldigere Udtryk for Ansættelsen af Skovene til Ejendomsskyld.

Dette Spørgsmaal om Skoves Ansættelse til Ejendomsskyld har jo en meget vidtrækkende Betydning. Jeg tror, at det under Forhandlingerne i Fjor viste sig, at dette Moment, at Skovene fuldt ud kom med som grundskatydende efter deres Værdi, vilde svare til en Forøgelse af omtrent 60,000 Tdr. Hartkorn. Jeg kender i alt Fald meget nøje Ejendomme, hvor den ny Ejendomsskyld paa Skovene fuldt ud vil dække den Nedgang, som vil indtræde for Agerens Vedkommende gennem den formindskede Grundskat, saa at den hele Forandring til Ejendomsskyld ikke vil blive nogen Besparelse i Skat. Det er altsaa et Emne, som ikke blot har Interesse for professionelle Skovmænd, men det er et Spørgsmaal, der virkelig har Statsinteresse, at finde en passende Form, en passende Maade, paa hvilken disse store ny Ejendomsskyldværdier kunne udfindes.

Paa et andet Sted i Lovforslaget savner jeg ogsaa en Bestemmelse om Skovene, det vil sige, jeg kan ikke ret forstaa, hvorfor Skovene ikke ere medtagne der. Det er der, hvor det omtales, at naar den ny Ejendomsskyld for visse Landejendommers Vedkommende overstiger den gamle Hartkornsskat, skulle de i en Række af Aar kun betale denne, eller rettere, at naar den ny Ejendomsskyld er større end den gamle Hartkornsskat, skal Ejendomsskylden først senere, efterhaanden, træde i Kraft. Men er der noget Sted, hvor den ny Ejendomsskyld mange Gange overstiger den tidligere Skat, er det ved Skovene, men de nævnes ikke blandt de Landejendomme, der kunne opnaa den omtalte Begünstigelse. Jeg har studset lidt over, at Skovene ikke ere medtagne her, ikke fordi jeg i og for sig savner en Regel derom — jeg sympatiserer overhovedet ikke med Bestemmelsen om den successive Indførelse af de ny Skatter, — men fordi jeg synes, at man, naar man overhovedet træffer en saadan Bestemmelse, gerne kunde have tænkt paa Skovene ogsaa. Jeg sympatiserer ikke med Bestemmelsen om, at en Landejendom, naar den ved Ejendomsskylden faar en højere Skatteydelse end hidtil, da enten